

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho a JUDr. Mariana Kokeše ve věci

navrhovatele: **Salvage-UH s.r.o.**

sídlem Kudlovice 349, 687 03 Kudlovice
zastoupený obecným zmocněncem A. H.

proti
odpůrci:

Rada obce Jalubí

sídlem Jalubí 135, 687 05 Jalubí
zastoupená advokátem JUDr. Bc. Michalem Březovjákem
sídlem Školní 3362/11, 760 01 Zlín

za účasti:

- 1) P. B.
- 2) M. D.
- 3) R. P.
- 4) D. B.
- 5) T. B.
- 6) Z. K.
- 7) J. H.
- 8) J. K.

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy č. 1/2019, kterým se stanoví územní opatření o stavební uzávěře, vydané usnesením Rady obce Jalubí ze dne 30. 4. 2019, č. 10/2019, které nabylo účinnosti dne 17. 5. 2019,

takto:

- I. Opatření obecné povahy č. 1/2019, kterým se stanoví územní opatření o stavební uzávěře, vydané usnesením Rady obce Jalubí ze dne 30. 4. 2019, č. 10/2019, které nabylo účinnosti dne 17. 5. 2019, **se ruší** dnem právní moci tohoto rozsudku.
- II. Odpůrce je **povinen** zaplatit navrhovateli na náhradě nákladů řízení částku 5 000 Kč, a to k rukám jeho obecného zmocněnce A. H., do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Navrhovatel se svým návrhem ze dne 8. 5. 2020, který byl zdejšímu soudu doručen dne 16. 5. 2020, domáhá zrušení opatření obecné povahy č. 1/2019, kterým se stanoví územní opatření o stavební uzávěře, vydané usnesením Rady obce Jalubí ze dne 30. 4. 2019, č. 10/2019, které nabylo účinnosti dne 17. 5. 2019 (dále také jen „stavební uzávěra“ či „územní opatření o stavební uzávěře“). Navrhovatel napadenému opatření obecné povahy vytýká materiální i formální (procesní) nedostatky a navrhl, aby soud předmětné opatření obecné povahy zrušil.

II. Shrnutí argumentů obsažených v návrhu

2. Navrhovatel uvedl, že je vlastníkem pozemků, jichž se daná stavební uzávěra týká. Ta přitom zasahuje do jeho majetkových práv, neboť před zakoupením dotčených nemovitostí prezentoval starostovi obce Jalubí svůj projekt výstavby autoservisu na daných pozemcích, přičemž stanovisko starosty obce bylo kladné; předmětné opatření obecné povahy nyní navrhovatelovy záměry hatí.
3. Navrhovatel dle svých slov řádně požádal o vydání příslušného stavebního povolení, a to v souladu s platným územním plánem. Zároveň však na jeho dotaz (vyjádření k projektové dokumentaci) odpůrce vydal nesouhlasné stanovisko s odůvodněním, že pozemky na kterých má navrhovatel v úmyslu stavět, a které jsou v jeho vlastnictví, jsou územním plánem obce Jalubí (opatření obecné povahy – Územní plán Jalubí, vydané usnesením Zastupitelstva obce Jalubí č. 5/2009, které nabylo účinnosti dne 12. 1. 2010, ve znění opatření obecné povahy Zastupitelstva obce Jalubí č. 1/2016, změna č. 1 územního plánu Jalubí, které nabylo účinnosti dne 6. 9. 2016; dále také jen „Územní plán“) určeny jako plochy technického zabezpečení, a že obec Jalubí na nich chce stavět sběrný dvůr.
4. V těchto souvislostech navrhovatel zmínil, že sám starosta obce neupozornil na prý již probíhající změnu Územního plánu a neupozornil, že na pozemcích navrhovatele chce obec Jalubí stavět sběrný dvůr. Zároveň obec Jalubí následně již sběrný dvůr nepotřebovala, nýbrž potřebovala sociální bydlení, avšak tento záměr nemohl být ani zpracován, a to vzhledem k nedostatečné kapacitě příjezdové komunikace. Nyní obec Jalubí prezentuje na dotčených pozemcích další záměr, jímž má být zajištění potřeby orné půdy.
5. Dle navrhovatele je jeho vlastní záměr výstavby autoservisu situován v souladu s Územním plánem do návrhové plochy „V“ – plochy pro výrobu a skladování. O tom svědčí i

koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Uherské Hradiště ze dne 27. 3. 2019, č. j. MUUH-SŽP/13786/2019/Bu, a další koordinované stanovisko Městského úřadu Uherské Hradiště ze dne 10. 6. 2019, č. j. MUUH-SŽP/31496/2019/Bu.

6. Výše stavební uzávěrou vzniká navrhovateli značná škoda. Zároveň se cítí být vydáním stavební uzávěry přímo dotčen na výkonu svých vlastnických práv, neboť zamýšlené záměry nemůže na svých pozemcích realizovat. Navrhovatel je v situaci, kdy musí platit nájem za svoji provozovnu, jelikož nemůže na svých pozemcích realizovat svůj stavební záměr. Dále lze zmínit zaplacení kupní ceny pozemků, dvou projektů, poplatků za energetické přípojky apod. Navrhovatel se musel vypořádat s námitkou sběrného dvora (vypracování nového projektu), který následně obec již nepotřebovala, Navrhovatel se musel vypořádat s námitkami tzv. sociálního bydlení. Navrhovatel upozorňuje, že na žádný obcí prezentovaný záměr (sociálního bydlení, vybudování skautské klubovny, hřiště, hasičské stanice) nezačaly jakékoliv přípravné práce a obec Jalubí ani na možnost zpracování projektů neuvolnila ze svého rozpočtu žádné prostředky. Navrhovateli také není známa žádná skutečnost, která by nasvědčovala ve vztahu k obci Jalubí potřebě orné půdy.
7. Podle navrhovatele bylo předmětné opatření obecné povahy také vydáno v rozporu s § 97 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) – dále jen „stavební zákon“, neboť jednou z podmínek pro jeho vydání je existence schváleného zadání územního plánu. V této souvislosti navrhovatel upozorňuje, že prvotní v dotčeném území obcí Jalubí zamýšlená změna byla na plochu „O“ – občanské vybavení, přičemž tuto změnu nebylo možné provést vzhledem k nedostatečné kapacitě příslušné komunikace, kdy následně došlo ze strany obce Jalubí k další změně a to na plochu „Z“, tzn. „zemědělská“.
8. Podle navrhovatele napadené opatření obecné povahy trpí i dalším nedostatkem, jímž je skutečnost, že v rozporu s § 172 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) jeho součástí není odůvodnění zamítnutí námitek, které podaly dotčené osoby, a to ani v příloze. Tím je dané opatření obecné povahy stiženo vadou nepřezkoumatelnosti. V odůvodnění daného opatření obecné povahy není dále uvedeno, že jeho návrh byl písemně projednán s dotčenými orgány a tyto vydaly souhlasné stanovisko. Je zřejmé, že odpůrce zneužil institutu stavební uzávěry, neboť ji vydal v rozporu s účelem stanoveným v § 97 stavebního zákona.
9. Dále navrhovatel zmínil, že dle odůvodnění opatření obecné povahy je jeho cílem je vymezit plochy pro občanskou vybavenost, které jsou v zastavitelném území obce nedostatečné a jsou pro trvale udržitelný rozvoj nepostradatelné. Z tohoto důvodu přistupuje zastupitelstvo obce Jalubí k tomuto návrhu jako k opatření pro pořizovanou změnu č. 2 Územního plánu. Zde je přitom třeba podotknout, že důvod opatření obecné povahy odpadl a již není opodstatněný, když sama obec Jalubí požádala o další dílčí změnu Územního plánu na plochu „Z“.
10. Nadto dle čl. IV. návrhu předmětného opatření obecné povahy je výjimky ze zákazů a omezení uvedených v čl. II. oprávněno dle § 99 odst. 3 stavebního zákona na základě řádně odůvodněné žádosti povolit Zastupitelstvo obce Jalubí svým usnesením a to za předpokladu, že povolení výjimky neohrozí sledovaný účel tohoto opatření. V této souvislosti navrhovatel podotýká, že dle § 99 odst. 3 stavebního zákona je takovým

oprávněním nadána pouze rada obce, nikoli její zastupitelstvo, a totéž se týká i kompetence k vydání návrhu opatření obecné povahy.

III. Vyjádření odpůrce k návrhu

11. Odpůrce se v první řadě vyjádřil k otázce dodržení lhůty pro podání návrhu ve smyslu § 101b odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Dle tohoto ustanovení platí, že návrh lze podat do 1 roku ode dne, kdy návrhem napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti. Zmeškání lhůty pro podání návrhu nelze prominout, a to ani ve vazbě na navazující správní rozhodnutí, opatření nebo jiný úkon nahrazující rozhodnutí. Obecně pak opatření obecné povahy nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni vyvěšení veřejné vyhlášky (§ 173 odst. 1 správního řádu), což bylo v daném případě dne 17. 5. 2019, neboť veřejná vyhláška byla vyvěšena již dne 2. 5. 2019. Lhůta 1 roku tedy uplynula v den, kdy byl návrh v této věci soudu doručen. Takovéto jednání navrhovatele svědčí o jeho vypočítavosti a účelovosti, kdy odpůrce je přesvědčen, že je jím sledován nepoctivý záměr ze strany navrhovatele. Navrhovatel na dotčených pozemcích stavět mohl, ale této možnosti nevyužil ani během bezmála jedenácti let od nabytí účinnosti územního plánu obce Jalubí. Navrhovatel si podal žádost o vydání stavebního povolení až poté, kdy již byl návrh na územní opatření o stavební uzávěře vyvěšen.
12. Při posuzování otázky, zda při přípravě územního plánu je třeba vydat územní opatření o stavební uzávěře, je nutno vycházet z aktuálního stavu přípravy probíhající změny územního plánu. Z ničeho nelze dovodit existenci subjektivního práva navrhovatele, aby v rámci územně plánovací dokumentace byla jeho nemovitost zahrnuta do určitého konkrétního způsobu využití. Obec není při vydávání, resp. změně územního plánu, vázána ani již vydanými územními rozhodnutími, ani probíhajícími řízeními (k tomu odpůrce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2014, č. j. 5 AOs 2/2013-83; všechna zde uvedená rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na www.nssoud.cz), tedy tím spíše nemůže být vázána vydanými územními rozhodnutími či probíhajícími řízeními Rada obce Jalubí při rozhodování o tom, zda vydat územní opatření o stavění uzávěře.
13. Pokud jde o právní posouzení věci, pak dle § 97 odst. 1 stavebního zákona platí, že územní opatření o stavební uzávěře, které se vydává jako opatření obecné povahy podle správního řádu, omezuje nebo zakazuje v nezbytném rozsahu stavební činnost ve vymezeném území, pokud by mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované územně plánovací dokumentace, jestliže bylo rozhodnuto o jejím pořízení nebo o pořízení její změny, nebo podle jiného rozhodnutí či opatření v území, jímž se upravuje využití území.
14. Územní plán Jalubí byl vydán zastupitelstvem obce Jalubí dne 22. 12. 2009 pod číslem usnesení 5/2009 a jeho vydání nabylo účinnosti dne 12. 1. 2010. Dne 6. 9. 2016 nabyla účinnosti Změna č. 1 územního plánu Jalubí. Přitom Zpráva o uplatňování územního plánu Jalubí ze dne 11. 10. 2013, vyjadřující se k využití zastavitelných ploch a požadavků na provedení změn územního plánu Jalubí, výslovně uvádí, že nevyužity zůstávají plochy V 49 a TO 48, přičemž plocha TO 48 určená pro odpadové hospodářství není využita a ani není aktuálně zapotřebí, neboť obec má sběrný dvůr ve stabilizovaných plochách výroby (str. 2 této zprávy). Ani plocha V 49 „*naproti stávající výroby na jihovýchodním okraji hlavního ZÚO*“ není využita, přičemž k využití bylo 1,980 ha (str. 4 zprávy). Dále

Zastupitelstvo obce Jalubí rozhodlo z vlastního podnětu o pořízení Změny č. 2 územního plánu obce Jalubí, a to již dne 25. 10. 2017 svým usnesením č. 7/5/2017.

15. Napadené územní opatření o stavební uzávěře tedy bylo dle odpůrce vydáno v souladu s § 97 odst. 1 stavebního zákona, nadto v souladu se zprávou o uplatňování územního plánu Jalubí ze dne 11. 10. 2013 a s usnesením Zastupitelstva obce Jalubí ze dne 25. 10. 2017, č. usnesení 7/5/2017.
16. Ve smyslu § 98 odst. 2 stavebního zákona se návrh územního opatření o stavební uzávěře písemně projednává s dotčenými orgány, které mohou uplatnit svá stanoviska do 30 dnů ode dne obdržení návrhu s tím, že k později uplatněným stanoviskům se nepřihlíží. Předmětný návrh byl jednotlivě doručován všem dotčeným orgánům, přičemž žádný z dotčených orgánů své stanovisko k návrhu územního opatření o stavební uzávěře neuplatnil. Rada obce Jalubí tedy postupovala v souladu s § 98 odst. 2 stavebního zákona.
17. Návrh napadeného územního opatření o stavební uzávěře byl veřejnou vyhláškou řádně doručen dle § 172 odst. 1 správního řádu, neboť byl zveřejněn po dobu 15 dnů na fyzické úřední desce Obecního úřadu Jalubí, přičemž byl vyvěšen dne 14. 3. 2019 a sejmuto až v pondělí dne 1. 4. 2019. Dále byla písemnost zveřejněna způsobem umožňující dálkový přístup na adrese: www.jalubi.eu. Tato písemnost byla řádně doručována veřejnou vyhláškou dle správního řádu s příslušným poučením dle § 172 odst. 5 správního řádu o tom, že vlastníci nemovitostí, jejichž práva povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, mohou podat proti návrhu písemné odůvodněné námitky ke správnímu orgánu ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho zveřejnění.
18. Odpůrci byly doručeny dne 2. 4. 2019 námitky od navrhovatele ze dne 29. 3. 2019 a v následujících dnech námitky od některých dalších subjektů – vlastníků pozemků v dotčené lokalitě. Tyto námitky byly prakticky totožného znění. Rada obce Jalubí se dne 30. 4. 2019 (viz zápis č. 10/2019) zabývala těmito námitkami proti stavební uzávěře spočívajícími především v tom, že dojde ke znehodnocení pozemků a vzniku škody na záměrech. Rada obce Jalubí však považuje odůvodnění námitek za neopodstatněné, neboť navrhované opatření o stavební uzávěře je vyhlášené ve veřejném zájmu s cílem zabránit vzniku škod v období do schválení prováděné změny č. 2 Územního plánu Jalubí.
19. Odpůrce se v rámci odůvodnění vypořádal s podanými námitkami, kdy bylo rozhodnuto tak, že se jim nevyhovuje. Návrh územního opatření o stavební uzávěře byl tedy řádně zveřejněn dle § 172 odst. 1 správního řádu, včetně poučení dle § 172 odst. 5 správního řádu.
20. Dle § 99 odst. 1 stavebního zákona platí, že územní opatření o stavební uzávěře stanoví omezení nebo zákaz stavební činnosti ve vymezeném dotčeném území a dobu trvání stavební uzávěry, popřípadě podmínky pro povolení výjimek. Součástí územního opatření o stavební uzávěře je grafická příloha v měřítku katastrální mapy s vyznačením dotčeného území.
21. Napadené územní opatření o stavební uzávěře zakazuje „umísťovat, povolovat a provádět stavby nebo zařízení, jejich změny, měnit vliv jejich užívání na území a měnit využití území“, tedy pouze v nezbytném rozsahu. Napadené územní opatření o stavební uzávěře zakazuje tyto činnosti v konkrétně vymezeném území dotčených pozemků lokality „Zelnice“ v k. ú. Jalubí, a to opět pouze v nezbytném rozsahu. Napadené územní opatření o stavební

22. Napadené územní opatření o stavební uzávěře tedy v souladu s § 99 odst. 1 stavebního zákona vymezuje dotčené území a dobu trvání stavební uzávěry i podmínky pro povolení výjimek. Nadto je napadené územní opatření o stavební uzávěře v souladu s § 17 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, neboť obsahuje

b) rozsah a obsah omezení nebo zákazu stavební činnosti, přičemž se zakazuje „umísťovat, povolovat a provádět stavby nebo zařízení, jejich změny, měnit vliv jejich užívání na území a měnit využití území“,

příčemž přílohou č. 1 tohoto opatření obecné povahy je „grafické vymezení dotčeného území“.

23. Odpůrce je přesvědčen, že rozhodně nebyl zákon porušen v nezanedbatelné míře, tj. v intenzitě zpochybňující zákonnost posuzovaného řízení a vydaného opatření obecné povahy.

24. K návrhu navrhovatele ze dne 8. 5. 2020 uvádí odpůrce nad rámec shora uvedených skutečností, že je zcela účelový. Předmětné pozemky ve vlastnictví navrhovatele, které jsou dotčeny stavební uzávěrou, byly původně určeny jako „*plochy výroby a skladování*“ (V) a „*plochy technického zabezpečení obce*“ (TO), kdy tyto pozemky bylo obecně možno zastavět – za podmínek dodržení přípustného a nepřípustného využití těchto ploch v souladu s textovou částí příslušného územního plánu obce. Od roku 2009 se tak nestalo. Např. již v usnesení Zastupitelstva obce Jalubí č. 1/2019 konaného dne 13. 3. 2019 je mimo jiné uvedeno, že „*rozvojové plochy výroby v lokalitě V 49 nebyly od jejich vymezení územním plánem, schváleným 22. 12. 2009, doposud dotčeny a využity.*“

25. V návrhu je dále uvedeno, že k plánovanému projektu navrhovatele „starosta neměl námitky, jenom žádal o dodržení výšky stavby 6 metrů. Stanovisko starosty bylo kladné.“ K prokázání tohoto tvrzení navrhovatel neoznačil žádné důkazy. Odpůrce naopak poukazuje na správní spis, čímž je tvrzen i prokázán pravý opak – konkrétně ve vyjádření k projektové dokumentaci ze dne 8. 2. 2019, podepsaného starostou obce Jalubí, je výslovně uvedeno, že se vydává „nesouhlasné stanovisko k realizaci stavby AUTOSERVIS JALUBÍ“, a dále ve sdělení ze dne 21. 3. 2019, podepsaného starostou obce Jalubí, je rovněž uvedeno, že „z důvodu rozhodnutí Zastupitelstva obce Jalubí ze dne 25. 10. 2017 (...) nesouhlasíme s umístěním předmětné stavby“.

26. Nesmyslná jsou tvrzení navrhovatele týkající se toho, že opatření obecné povahy již pozbylo svůj smysl a účel. Při přezkoumávání napadeného opatření obecné povahy je totiž soud povinen vycházet ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování Rady obce Jalubí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ze stejného důvodu není ve věci významné tvrzení navrhovatele, že důvod opatření obecné povahy odpadl, neboť bylo vydáno ke změně Územního plánu na plochu „O“ a další dílčí změnou Územního plánu došlo ke změně Územního plánu v daném směru na plochu „Z“.
27. Navrhovatel si navíc sám odporuje, kdy na jedné straně k výslovné výzvě soudu k upřesnění žalobního petitu navrhovatel uvádí, že *„žaloba směřuje proti veřejné vyhlášce“* (bod II. vyjádření navrhovatele ze dne 29. 5. 2020) a poté navrhuje zrušení opatření obecné povahy (petit vyjádření navrhovatele ze dne 29. 5. 2020).
28. Odpůrce uzavřel, že institutu stavební uzávěry nezneužil, neboť jí sleduje pouze veřejný zájem (viz např. zápis Rady obce Jalubí ze dne 30. 4. 2019, č. 10/2019). Potřeba změny využití dané lokality může být odůvodněna právě potřebou hájit veřejný zájem [§ 2 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení) – dále jen „obecní zřízení“].

IV. Další písemná podání ve věci

29. Dne 4. 8. 2020 byla soudu doručena navrhovatelova replika, v níž navrhovatel mj. označil za nepravdivé odpůrcovo tvrzení, že návrh je účelový a vedený nepoctivým záměrem. Navrhovatel byl totiž vždy aktivní, účastnil se projednávání věci při veřejných zasedáních zastupitelstva obce. V souvislosti se změnami záměrů, které má obec s dotčenou lokalitou, konstatuje navrhovatel, že postupné změny v rámci učení účelu daných ploch svědčí o chaotičnosti a nekoncepčnosti a také nejde o všestranný rozvoj území obce a potřeby jejích občanů a vlastního majetku.
30. Dle navrhovatele taktéž není pravdivé tvrzení odpůrce, že napadené opatření obecné povahy bylo vydáno v souladu se Zprávou o uplatňování územního plánu obce Jalubí ze dne 11. 10. 2013 a usnesením zastupitelstva obce Jalubí ze dne 25. 10. 2017, č. 7/5/2017. V předmětném usnesení se řeší pouze lokality „Pod kostelem“ a „U školy“, a pro tyto lokality bylo vydáno opatření obecné povahy ze dne 21. 12. 2017. Zároveň zastupitelstvo obce v daném usnesení ze dne 25. 10. 2017, deklarovalo, že obsah změny územního plánu obce bude vycházet ze schváleného opatření obecné povahy č. 1/2017 – to však řeší jen výše zmiňované dvě lokality, nikoli však lokalitu „Zelnice“. Dle navrhovatele tak platí, že pokud by pořízení změny č. 2 Územního plánu Jalubí mělo vycházet ze shora uvedeného, pak by se nikdy nemělo dotýkat lokality „Zelnice“.
31. Navrhovatel nadále setrvává na svém tvrzení, že před nabytím předmětných pozemků dne 5. 11. 2018 se setkal se starostou obce a svůj podnikatelský záměr mu představil. Ze všech již přiblížených skutečností – zejména toho, že změna Územního plánu obce (č. 2) bude vycházet ze schváleného opatření obecné povahy č. 1/2017 – vyplývá, že starosta obce nevyjádřil žádné výhrady, resp. mu nezbývalo než s navrhovatelovým záměrem souhlasit, neboť lokality „Zelnice“ se změna Územního plánu neměla dotýkat. Zároveň z vyjádření obce Jalubí č. j. OUJA-0122/2019 plyne, že plocha 48 T0 je určena jako plocha technického vybavení obce; dané vyjádření lze opět považovat za rozporné s tvrzením o naplňování Zprávy o uplatňování územního plánu Jalubí ze dne 11. 10. 2013, přičemž je možné si povšimnout i toho, že obec zcela nesprávně chce něco budovat na pozemcích, které jí nepatří. Až později, kdy navrhovatel celý svůj záměr přesunul do plochy 49 V,

přichází odpůrcova argumentace stavební uzávěrou. Při takto závažném zásahu do vlastnického práva by napadené opatření obecné povahy mělo obsahovat řádné uvedení důvodů, pro které byly zamítnuty námitky dotčených osob a měly by u něj také být dodrženy všechny zákonem taxativně požadované náležitosti.

32. K věci se vyjádřily rovněž shora nadepsané osoby, které se rozhodly uplatňovat práva osob zúčastněných na řízení. I ony, podobně jako navrhovatel, ve stručnosti (a v podstatě jednotným způsobem) uvedly, že při takto závažném zásahu do vlastnického práva by dané opatření obecné povahy mělo vyhovět všem zákonem stanoveným požadavkům, mezi které patří i odůvodnění týkající se (zamítnutí) námitek, které vznesly jednotlivé dotčené subjekty.
33. Odpůrce se posléze k věci vyslovil podáním ze dne 16. 9. 2020, v němž částečně reagoval na výzvu soudu k ujasnění některých skutečností týkajících se projednávaného případu (obdobné v tomto směru bylo i odpůrcovo podání ze dne 17. 9. 2020), jednak uváděl další vlastní stanoviska. Odpůrce tak zpochybňoval, že by osoby, které soud označil za osoby zúčastněné na řízení, měly v řízení mít předmětný status. Dle odpůrcova názoru žádná z těchto osob neprokázala ani netvrdila dotčení svých veřejných subjektivních práv; není dostatečné tvrzení o dotčení práv svou podstatou soukromoprávních. Navíc žádná z těchto osob výslovně neprohlásila, že bude práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat, čím nebyla naplněna ani formální podmínka jejich účastenství. Odpůrce proto navrhl, aby soud usnesením rozhodl tak, že dané osoby nejsou osobami zúčastněnými na předmětném řízení.
34. Dále odpůrce trval na tom, že původně označený odpůrce, obec Jalubí, postrádá pasivní legitimaci, přičemž nesprávné označení odpůrce je „*důvodem k zamítnutí žaloby*“. I z podání navrhovatele ze dne 29. 7. 2020 má přitom být pořád zřejmé, že ten za odpůrce považuje právě obec Jalubí, proti které také bylo řízení zahájeno.
35. Odpůrce taktéž rozporoval navrhovatelova tvrzení o jednání se starostou obce Jalubí a vyjádřil v reakci na navrhovatelova tvrzení názor, že se tato obec stará o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů a svého majetku. Obec Jalubí dle odpůrce patří mezi nejlépe hodnocené obce, k čemuž byla k provedení důkazu navržena zpráva Ministerstva financí, ředitele odboru financování územních rozpočtů a programového financování. Dále byl např. starosta obce Jalubí v soutěži Svazu měst a obcí ČR pod záštitou prezidenta republiky vyhlášen nejlepším starostou Zlínského kraje ve volebním období 2010- 2014. Vzhledem k tomu, že se se jedná o velmi malou obec, která disponuje omezenými zdroji, tak dochází v rámci „obecní agendy“ k občasným drobným překlepům – slovy zákona „zřejmým nesprávnostem v písemných vyhotoveních“. Ke zrušení či změně napadeného opatření obecné povahy by tak dle názoru odpůrce soud mohl přistoupit pouze tehdy, pokud by byl zákon porušen v nezanedbatelné míře, tj. v intenzitě zpochybňující samotnou zákonnost posuzovaného řízení a (kumulativní podmínka) vydaného opatření obecné povahy. Při hodnocení zákonnosti napadeného opatření obecné povahy je proto nutno řídit se zásadami proporcionality a zdrženlivosti.

V. Ústní jednání

36. Při ústním jednání dne 22. 9. 2020 navrhovatel zdůraznil absenci rozhodnutí o námitkách v napadeném opatření obecné povahy.

37. Odpůrce nad rámec již jím uvedeného doplnil argumentaci týkající se osob zúčastněných na řízení. Tyto neuplatnily svá práva v době, kdy obec vyvěšovala návrh opatření obecné povahy. Dále nesdělily konkrétní skutečnosti, které by svědčily o tom, že skutečně mají být osobami zúčastněnými na řízení – žádný záměr na svých pozemcích neavizovaly. Odpůrce se též vyjádřil k osobě navrhovatelova zmocněnce: odpůrce má za to, byť nedisponuje k tomuto tvrzení důkazy, že Mgr. H. zastupuje v dané věci jednotlivé osoby opakovaně, a to za úplatu. Tato skutečnost tak je v rozporu nejen s § 35 odst. 8 s. ř. s., ale také se zákonem č. 85/1996 Sb., o advokacii (dále jen „zákon o advokacii“). V postupu soudu pak odpůrce spatřuje také nadměrné zvýhodňování osoby navrhovatele; i když soud musí činit úkony k tomu, aby byly odstraněny vady podání, tak vyjasňování tak základních věcí, jako např. aby bylo vyjasněno, jaké konkrétní opatření obecné povahy je vůbec napadáno, kdo je odpůrcem apod., už představuje nadměrnou iniciativu soudu. Není úkolem soudu za každou cenu projednat věc, která je od počátku stížena zásadními vadami.
38. V dalších částech svého vyjádření odpůrce navázal na svá dosavadní podání, přičemž vyzdvihl nepoctivost navrhovatelova návrhu. Pokud jde o tvrzené znehodnocení pozemku, tak to řeší stavební zákon ve speciálním ustanovení § 102. V této souvislosti neexistuje žádné právo na zachování dosavadního způsobu využití pozemku. Pakliže je zdůrazňována námitka nedostatečného odůvodnění ve vztahu k zamítnutí námitek, je zřejmé, že z celého textu napadeného opatření obecné povahy i procesu jeho přijímání, se podávají důvody pro zvolení předmětného způsobu regulace v území. Jednání odpůrce bylo ve veřejném zájmu. To dosvědčuje mj. i předložená petice občanů obce *„za zachování a rozšiřování zemědělské půdy v obci Jalubí“*, z níž plyne, že se nejedná pouze o zájem několika osob. Pokud byla porížena až nyní, je tomu tak proto, aby bylo zpochybněno tvrzení, že obec nesleduje veřejný zájem a proti tvrzením navrhovatele je třeba se bránit.
39. Zmocněnec navrhovatele k takto podanému stanovisku uvedl, že v jeho případě nedochází k obcházení zákona o advokacii apod. – jeho „angažovanost“ ve věci je dána dvacetiletou známostí s jednatelem navrhovatele. Pokud jde o tvrzení o nepoctivém záměru navrhovatele, poukázal tento na dřívější vyjádření starosty obce, jakož i na měnící se úmysly obce s dotčenými pozemky, jak je popsal již v návrhu. Petici pak považuje za nerelevantní, vznikla až před týdnem a navíc v dané věci jde o plochu, která již dříve byla výrobní a není to tak, že by se měla orná půda měnit právě na výrobní.
40. Přítomná osoba zúčastněná na řízení 7) uvedla, že v dotčeném území vlastní pole a není jí jasné, proč bylo přistoupeno k přijetí předmětného územního opatření o stavební uzávěře. Poukázala na různé záměry v místě, kdy se domnívá, že cílem je možnost odkupu pozemků za nízkou cenu.
41. V rámci dokazování soud zamítl návrh na účastnický výslech starosty obce Jalubí, pana K. M. V tomto směru vycházel zejména z toho, že takový výslech by nepřinesl nic nad rámec vyjádření (tvrzení) odpůrce samotného, reprezentovaného právě starostou (podobné se týká i navrhovaného výslechu místostarostky obce a členů rady obce; tyto návrhy považoval soud rovněž za nadbytečné). Pan M. proto dostal prostor vyjádřit se osobně v rámci jednání soudu. Uvedl tak, že Územní plán obce (z roku 2009) obsahuje problematiku průmyslových zón, zaměstnanosti apod. Nyní „sporná“ lokalita byla navržena v těsné blízkosti dřívějšího zemědělského družstva a od roku 1990 tam fungují různé stavební firmy, pila, zámečnická dílna apod. Již v té době vznikaly v obci problémy

s tím, že do dané lokality vede jediná nedostačující přístupová komunikace a občané obce požadují řešení této situace. Pořizovatel územního plánu, Městský úřad Uherské Hradiště, dané území vymezil poněkud nešťastně, a to proto, že se jedná o bonitně kvalitní půdu, je tam záplavové území a nebyly posouzeny další vznikající problémy se zástavbou. Obec Jalubí je zemědělská obec a s ohledem na okolí nemá problém se zaměstnaností; cílem zastupitelstva je a bylo udržet udržitelný a zdravý život v obci, její všestranný rozvoj, tak, jsou občané obce zvyklí. V roce 2017 bylo zahájeno pořizování změny Územního plánu, přičemž volby do zastupitelstva obce v roce 2018 zachovaly kontinuity v obci a zároveň byl zastupitelstvu předložen požadavek týkající se právě předmětné lokality a opírající se o názor o nepotřebnosti průmyslové zóny. Právě takové požadavky byly starostou vzneseny na počátku roku 2018 na pořizovatele změny územního plánu. Z finančních důvodů a z důvodů politických tlaků tehdy obec zvažovala změnu na plochu pro sociální bydlení. Poté pan V., jednatel navrhovatele, prezentoval dokumentaci k výstavbě autoservisu, k tomu se obec s ohledem na stav územně plánovací dokumentace vyslovila negativně. V případě výrazného zásahu do využití území obce by došlo k takovému zásahu, že by to ohrozilo udržení obyvatel obce.

42. Navrhovatel poté reagoval tak, že uvedl, že nikdy nebylo, v letech 2017 a 2018, uvažováno o změně v lokalitě Zelnice, kde se nachází dotčené pozemky. Dále navrhovatel zopakoval své návrhové námitky vůči neujasněnosti záměrů obce s předmětným územím, které vedly navrhovatele k nutnosti měnit vlastní záměry a projekty, jakož i tvrzení o jednáních se starostou obce Jalubí a o výsledcích těchto jednání (tato tvrzení navrhovatele starosta obce Jalubí v rámci jednání rozporoval). Obec by také měla, pokud by měla zájem určité plochy nějak využívat, k takovým záměrům upřednostňovat pozemky ve svém vlastnictví, nikoli ve vlastnictví jiných osob.
43. Soud k důkazu provedl navrhovatelem předložené koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Uherské Hradiště ze dne 10. 6. 2019, č. j. MUUH-SŽP/31496/2019/Bu, jímž byl vysloveno souhlasné stanovisko k projektové dokumentaci stavby „Autoservis Jalubí doplnění PD“ na pozemcích p. č. 3944, 3974 (oba orná půda) a 5462/1 (ostatní plocha), vše v k. ú. Jalubí. Dále soud k důkazu provedl usnesení zastupitelstva obce Jalubí z 25. 10. 2017, a to usnesení č. 6/5/2017 [dle kterého „Zastupitelstvo obce Jalubí po projednání, v souladu s ustanovením zákona č. 128/2000 Sb., o obcích ve znění pozdějších předpisů schvaluje návrh opatření obecné povahy o stavební uzávěře č. 1/2017 vymezené návrhem opatření včetně grafické přílohy (viz příloha č. 1 a 2)“] a usnesení č. 7/5/2017 [dle kterého „Zastupitelstvo obce Jalubí pro projednání, v souladu s ustanovením zákona č. 128/2000 Sb., o obcích ve znění pozdějších předpisů a dle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění, ve smyslu ustanovení § 55, odst. 3 schvaluje pořízení změny č. 2 ÚP Jalubí, obsah změny bude vycházet ze schváleného opatření obecné povahy č. 1/2017 (viz příloha č. 1 a 2)“].
44. Dále soud k důkazu provedl důkaz, který odpůrce označil jako návrh opatření obecné povahy č. 1/2017. Tento dokument byl vyvěšen dne 30. 10. 2017 a sňat dne 15. 11. 2017 (což bylo ověřeno na internetových stránkách obce Jalubí), přičemž dle něj se „vydává územní opatření o stavební uzávěře“, kdy se tato uzávěra týká vymezených lokalit „Pod kostelem“ a „U školy“ – v tomto dokumentu jsou uvedeny konkrétní pozemky, které se v předmětných lokalitách nacházejí; daný dokument odkazuje na to, že byl přijat na základě usnesení Zastupitelstva obce Jalubí ze dne 25. 10. 2017, č. 6/5/2017. Dalším

provedeným důkazem bylo opatření obecné povahy č. 1/2017, které bylo vyvěšeno dne 22. 12. 2017 a snato dne 8. 1. 2018 (tato skutečnost byla opět ověřena z internetových stránek obce); dle tohoto dokumentu bylo přijato na základě usnesení Zastupitelstva obce Jalubí ze dne 21. 12. 2017, č. 13/6/2017. Opatření obecné povahy mělo přijmout právě zastupitelstvo obce jako orgán příslušný dle § 6 odst. 5 písm. c) stavebního zákona. Územní uzávěra byla vymezena ve smyslu již konstatovaného návrhu opatření obecné povahy, přičemž přílohy č. 1 a 2 k návrhu opatření obecné povahy č. 1/2017 i k samotnému opatření obecné povahy č. 1/2017 graficky vymezují dotčené plochy „Pod kostelem“ (příloha č. 1) a „U školy“ (příloha č. 2). V této souvislosti soud konstatoval obsah usnesení Zastupitelstva obce Jalubí ze dne 21. 12. 2017, č. 13/6/2017, na které odkazovalo opatření obecné povahy č. 1/2017, a dle kterého zastupitelstvo obce schvalovalo prodej vybrané nemovité věci. Soud usoudil, že se v případě zmíněného odkazu jednalo o chybu v psaní, přičemž dle usnesení Zastupitelstva obce Jalubí ze dne 21. 12. 2017, č. 12/6/2017, které soud rovněž provedl k důkazu, zastupitelstvo obce schválilo vydání opatření obecné povahy č. 1/2017, a to rozsahu příloh č. 1 a 2. V kontextu s tím soud k důkazu provedl k důkazu části hlavního výkresu územního plánu obce Jalubí (v platném a účinném znění), které se týkají lokalit „Pod kostelem“ a „U školy“, jakož i lokality „Zelnice“ (zejména plocha V 49), jež je předmětem regulace nyní napadeného územního opatření o stavební uzávěře.

45. K důkazu soud také provedl podklady, které nebyly součástí správního spisu, a které si vyžádal po odpůrci, a to příslušné doručenký („*detail datové zprávy – doručenka*“); ty svědčí o tom, že návrh nyní napadeného opatření obecné povahy byl zasílán k vyjádření do datové schránky Krajské hygienické stanice Zlínského kraje se sídlem ve Zlíně, města Uherské Hradiště a města Staré Město. Odpůrce předložil také sdělení ze strany města Staré město (kanceláře starosty) a Městského úřadu Uherské Hradiště, jimiž se potvrzuje projednání návrhu opatření obecné povahy, které je předmětem nynějšího přezkumu.
46. Dále soud konstatoval obsah petice „*za zachování a rozšiřování zemědělské půdy v obci Jalubí*“, v níž signatáři připojili své podpisy k textu: „*V souvislosti s blížícím se hlasováním Zastupitelstva obce Jalubí o změně územního plánu, bychom svým podpisem chtěli vyjádřit své stanovisko ke stávajícímu i budoucímu územnímu plánování v naší obci. Jalubí bylo a je vesnice v zemědělské krajině, kde zemědělská prvovýroba (zejména pěstování plodin), tvořila nejdůležitější součást života obyvatel. Proto jsme přesvědčeni, že vzhledem k charakteru naší obce je ochrana zemědělské půdy prvořadým úkolem, jak občanů, tak obecního zastupitelstva. Žádáme proto Zastupitelstvo obce Jalubí, aby při změně územního plánu zachovalo co největší rozsah zemědělské půdy, zejména pak té, která patří do nejvyšší ochrany ZPF, ať už v majetku Obce Jalubí či v soukromém vlastnictví. Jsme přesvědčeni, že zachování a ochrana životního prostředí je pro nás, ale i pro budoucí občany naší obce, důležitější než jakékoli krátkodobé ekonomické a sociální výhody.*“ Podpisy jsou datovány do září roku 2020, signatáři, kterých je kolem dvou set, uvedli svá jména a příjmení, adresu a připojili podpisy.
47. Soud dále konstatoval odpůrcem předloženou tiskovou zprávu Svazu měst a obcí České republiky ze dne 16. 9. 2014, dle které byli vyhlášeni vítězové soutěže Nejlepší starosta/primátor 2010-2014. Nejlepším starostou Zlínského kraje byl vyhlášen starosta obce Jalubí, Ing. K. M. Jako nadbytečný naopak soud hodnotil důkazní návrh v podobě návrhu na provedení spisu Městského úřadu Staré Město, odbor stavební a územního plánování sp. zn. SÚ/01602/2019/Ho. Dle odpůrce měl tento spis prokazovat, že

navrhovatel podal žádost o vydání stavebního povolení až poté, kdy již byl návrh nyní napadeného opatření obecné povahy vyvěšen. Podle názoru soudu se tento důkazní návrh nevztahoval k předmětu nynějšího řízení, jímž je zákonnost napadeného opatření obecné povahy a procesu jeho přijímání, když ani navrhovatel skutečnost, která má z daného důkazu vyplývat, nijak nepopírá.

48. Navrhovatel ve svém konečném návrhu setrval na dosavadních stanoviscích. Odpůrce zdůraznil rozdíl mezi přezkumem aktu dočasné povahy (územní opatření o stavební uzavěře) a aktu trvalejšího charakteru (územní plán). Údajně nevypořádané námitky se pak nesly ve zcela obecné rovině. Odůvodnění obsažené v opatření obecné povahy a vyplývající z procesu přijímání opatření obecné povahy, včetně změny Územního plánu, je dostačující. Odpůrce pro věc také zdůraznil význam rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2016, č. j. 8 As 2/2016-56, dle kterého by ke zrušení opatření obecné povahy (či jeho části) měl soud přistoupit jen v případě, kdy byl zákon porušen v nezanedbatelné míře; takové intenzity nyní dosaženo nebylo.

VI. Posouzení věci soudem

49. Krajský soud přezkoumal předmětné opatření obecné povahy v mezích rozsahu a důvodů návrhu a shledal, že **návrh je důvodný**.

VI. 1. Podmínky řízení

50. Z hlediska projednatelnosti návrhu se soud musel prvotně zabývat splněním procesních podmínek řízení, kterými je včasnost a přípustnost návrhu, aktivní procesní legitimace navrhovatele, pasivní procesní legitimace odpůrce a formulace závěrečného návrhu.
51. Návrh doručený do datové schránky soudu dne 16. 5. 2020 směřuje proti opatření obecné povahy, které bylo vydáno (vyvěšeno) dne 2. 5. 2019 a nabylo účinnosti dne 17. 5. 2019. Dle § 101b odst. 1 věta první s. ř. s. platí, že „[n]ávrh lze podat do 1 roku ode dne, kdy návrhem napadené opatření obecné povahy nabylo účinnosti“. Dle soudu je tudíž návrh podán včas, přičemž považuje za irelevantní, a to i z hlediska jeho případné „nepoctivosti“, jak o ní hovoří odpůrce, že jej navrhovatel podal na samotném sklonku zmíněné zákonné lhůty. Podmínka včasnosti je tak splněna a námitky, které v tomto směru formuloval odpůrce, nemohou vést k odmítnutí návrhu.
52. Aktivně legitimovaným k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy je ve smyslu § 101a odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech vydaným opatřením obecné povahy. Aktivní legitimace navrhovatele se tak zakládá tvrzením dotčení na jeho právech. V souladu s názorem rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (usnesení ze dne 21. 7. 2009 ve věci sp. zn. 1 Ao 1/2009, publikované pod č. 1910/2009 Sb. NSS) zdejší soud vychází z toho, že aby byl navrhovatel aktivně legitimován, musí především tvrdit, že existují určitá jemu náležející subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy dotčena.
53. Navrhovatel je právnickou osobou, která je vlastníkem pozemků dotčených předmětným opatřením obecné povahy (pozemky p. č. X, X, X a X v k. ú. Jalubí). Není proto důvod pochybovat o aktivní legitimaci navrhovatele, který uvedl dostatečná tvrzení, proč se domnívá, že byl zkrácen na svých právech. Je jednoznačně zřejmé, že je dán zájem

navrhovatele na tom, jak bude využito území, v němž vlastní pozemky, resp. jakým způsobem bude moci své pozemky dotčené stavební uzávěrou využít, a jak mohou být či jsou zasažena jeho práva.

54. Navrhovatel původně označil za pasivně legitimovaného obec Jalubí. V tomto ohledu je však třeba vycházet ze závěrů usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2019, č. j. 1 As 454/2017-94, publikovaného pod č. 3911/2019 Sb. NSS, dle kterého „[v]ydává-li opatření obecné povahy orgán obce nebo kraje v přenesené působnosti, je v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části odpůrcem ve smyslu § 101a odst. 3 s. ř. s. tento orgán obce či kraje, nikoli samotná obec či samotný kraj.“ V těchto souvislostech ve svém vyjádření k návrhu odpůrce správně poukázal na to, že dle § 6 odst. 6 písm. c) stavebního zákona „[r]ada obce a v obcích, kde se rada nevolí, zastupitelstvo obce [...] vydává územní opatření o asanaci a územní opatření o stavební uzávěře“. Dle § 99 odst. 3 věty poslední obecního zřízení platí, že „[r]ada obce se nevolí v obcích, kde zastupitelstvo obce má méně než 15 členů“. Zastupitelstvo obce Jalubí přitom má 15 členů, protože je v obci Jalubí rada obce zvolena. Rada obce Jalubí je tak orgánem místně, věcně i funkčně příslušným k vydání napadeného územního opatření o stavební uzávěře, přičemž Rada obce Jalubí takto rozhodla ve smyslu § 98 odst. 1 věty stavebního zákona („Územní opatření o stavební uzávěře nebo územní opatření o asanaci území vydává v přenesené působnosti rada obce.“) v přenesené působnosti. V návaznosti na § 101a odst. 3 s. ř. s. („Odpůrcem je ten, kdo vydal opatření obecné povahy, jehož zrušení nebo zrušení jeho části je navrhováno.“) tak zdejší soud uvádí, že za pasivně legitimovaného je třeba považovat Radu obce Jalubí, nikoli samotnou obec Jalubí. Ostatně v tomto smyslu navrhovatel upravil svůj návrh v podání ze dne 29. 7. 2020, takže o tom, koho je třeba považovat za odpůrce, již nelze mít pochyb (soud dodává, že materiálně a ze samotného textu tohoto podání je jasné zřejmé, že navrhovatel za odpůrce považuje Radu obce Jalubí, na čemž nemůže nic změnit formální označení odpůrce v záhlaví tohoto podání jako „obec Jalubí“, v čemž dle názoru soudu navrhovatel mohl reflektovat i dosavadní stav řízení).
55. Ke shora uvedenému pak soud pro úplnost dodává, že již přípisem ze dne 27. 7. 2020, č. j. 63 A 2/2020-115, zástupci odpůrce sdělil, že za odpůrce považuje Radu obce Jalubí. V tomto smyslu zástupce odpůrce také vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů od doručení předmětného přípisu sdělil, zda lze dosud podaná vyjádření považovat za vyjádření Rady obce Jalubí a zda udělenou plnou moc lze považovat za jí učiněný úkon. Pro případ, že by v určené lhůtě neobdržel reakci, uvedl soud, že za odpůrce bude i nadále považovat Radu obce Jalubí a takto i interpretovat příslušnou plnou moc. Stejný úkon učinil soud i vůči Radě obce Jalubí, a to přípisem ze dne 27. 7. 2020, č. j. 63 A 2/2020-114. Obě tyto písemnosti byly do datových schránek adresátů doručeny dne 29. 7. 2020. Nejen z hlediska shora podaných zákonných a judikturních východisek, ale i z toho důvodu, že v určené lhůtě neobdržel soud od oslovených (Rady obce Jalubí a odpůrcova advokáta) žádnou zpochybňující reakci, považuje Krajský soud v Brně pokračující polemiky o pasivní legitimaci, osobě odpůrce apod. za zcela neplodnou a čistě „taktickou“.
56. I kdyby navrhovatel svůj návrh podáním ze dne 29. 7. 2020 neupravil, nedomníval by se Krajský soud v Brně, na rozdíl od odpůrce, že jen nesprávné označení pasivně legitimovaného v návrhu by mělo vést k zamítnutí či odmítnutí tohoto návrhu. Jak již bylo s ohledem na § 101a odst. 3 s. ř. s. zmíněno, to, kdo je pasivně legitimovaným, určuje sám zákon, a to kogentně. V tomto smyslu soud odkazuje např. na závěry komentářové

literatury, dle níž „[s]tejně jako u žaloby proti rozhodnutí správního orgánu platí, že pokud navrhovatel určí odpůrce chybně, měl by soud jednat s tím, kdo je ve skutečnosti podle zákona pasivně legitimován, tj. se subjektem, který napadené opatření obecné povahy vydal, neboť soud zná právo (usnesení RS NSS Nad 224/2014-53, bod 43, rozsudek NSS 1 AOs 2/2013-135, bod 38). Není-li to ze skutkových tvrzení navrhovatele zřejmé, soud by jej měl vyzvat k upřesnění návrhu v tomto směru. Nesprávné či chybějící označení odpůrce by tudíž nemělo vést samo o sobě k odmítnutí návrhu.“ (Černín, K. In: Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2019, s. 872). Jak již bylo řečeno, nelze mít v nynějším případě pochyb o tom, kdo má být odpůrcem (rada obce) a nebyl dán prostor pro odmítnutí návrhu z toho důvodu, že původně obsahoval nesprávné označení odpůrce. I z tohoto hlediska tedy soud považuje podmínky řízení za splněné a jako s odpůrcem jednal s Radou obce Jalubí, přičemž nesprávnost označení odpůrce, vzhledem ke konkrétním okolnostem věci a znění § 101a odst. 3 s. ř. s., ani neodstraňoval jako vadu podání. V tomto smyslu soud nepovažuje svou „aktivitu“ směřující k meritornímu projednání věci, na rozdíl od odpůrce, za přehnanou či (bezdůvodně) zvýhodňující navrhovatele.

57. Další podmínkou řízení je formulace závěrečného návrhu v souladu s požadavky vyplývajícími z ustanovení § 101a s. ř. s. Navrhovatel v petitu požaduje, aby soud zrušil „opatření obecné povahy vydané Radou obce Jalubí č. 1/2019, územní opatření o stavební uzávěře, vyvěšené dne 2. 5. 2019“ (viz upřesnění návrhu ze dne 29. 5. 2020, podobně pak doplnění návrhu ze dne 29. 7. 2020). Jelikož je soud vázán petitem návrhu, který je ve věci rozhodující a nevzbuzuje pochybnosti, nelze za kvalifikovanou vadu návrhu považovat, pokud v samotném textu návrhu či jeho upřesnění navrhovatel uvedl některé dílčí formulační nepřesnosti, na které poukazuje odpůrce; návrh přitom obsahuje i náležitosti dle § 101b odst. 2 s. ř. s. Pokud soud vyzval navrhovatele k upřesnění či vyjasnění návrhu (i s ohledem na to, který konkrétní akt napadá), činil tak dle svého názoru postupem dle § 37 odst. 5 s. ř. s. a opět se nedomnívá, že by tím navrhovatele v řízení nějak zvýhodňoval; naopak prosté odmítnutí či zamítnutí návrhu s ohledem na některé nejasnosti obsažené v jeho původní podobě by soud považoval za projev nemístného formalismu a ulehčování si práce [v tomto smyslu i Ústavní soud varuje „aby se ze soudnictví nestalo pouhé ‚vyřizovačství‘“ (srov. přiměřeně např. bod 31. nálezu Ústavního soudu z 20. 5. 2014, sp. zn. II. ÚS 2560/13; rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na <http://nalus.usoud.cz>)].
58. Na okraj zde pak soud poznamenává, že usnesením ve smyslu § 35 odst. 8 s. ř. s. nerozhodl o tom, že se zastoupení navrhovatele Mrg. A. H. nepřipouští, a to z důvodu, že by jmenovaný byl osobou, která je „zřejmě způsobilá k řádnému zastupování nebo zastupuje v různých věcech opětovně“. Krajský soud v Brně nedisponoval informacemi a podklady, které by mu umožňovaly kvalifikovaně rozhodnout o tom, že Mgr. H. zastupuje vybrané osoby opakovaně a za úplatu a obchází tím např. zákon o advokacii, kteroužto domněnku odpůrce formuloval při ústním jednání; ostatně ani sám odpůrce v tomto smyslu nedoložil ničeho konkrétního.

VI. 2. Vlastní přezkum opatření obecné povahy

59. Krajský soud v Brně dále vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98, publikovaného pod č. 740/2006 Sb. NSS, podle něhož soud při zkoumání důvodnosti návrhu na přezkum opatření obecné povahy postupuje v krocích tzv. algoritmu. V prvním kroku soud zkoumá, zda napadené opatření obecné povahy bylo

vydáno orgánem, který k tomu měl pravomoc. V druhém kroku se soud zabývá tím, zda orgán, který opatření vydal, nepřekročil zákonem stanovené meze své působnosti (věcné, osobní, prostorové a časové). V dalších krocích pak soud posuzuje zákonnost postupu odpůrce při vydávání napadeného opatření obecné povahy a otázky obsahového souladu napadeného opatření obecné povahy se zákonem (hmotněprávními předpisy), a zkoumá i soulad opatření obecné povahy se zásadou proporcionality.

60. Je nutno vzít rovněž v úvahu, že při postupu podle uvedeného algoritmu je soud v souvislosti s nabytím účinnosti novely soudního řádu správního, provedené zákonem č. 303/2011 Sb. dne 1. 1. 2012 limitován tím, že podle § 101d odst. 1 s. ř. s. je při rozhodování vázán rozsahem a důvody návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části.
61. Napadené opatření obecné povahy – opatření obecné povahy č. 1/2019, kterým se stanoví územní opatření o stavební uzávěře, vydané usnesením Rady obce Jalubí ze dne 30. 4. 2019, č. 10/2019 – tak krajský soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy II, dílu 7, § 101a a násl. s. ř. s., dle uvedeného algoritmu v mezích uplatněných návrhových bodů.

IV. 2. a) Pravomoc a působnost odpůrce, vydání opatření obecné povahy zákonem stanoveným způsobem

62. První dva kroky algoritmu soud činí s ohledem k jejich obsahu z úřední povinnosti, jak vyplývá i z odstavce 28 usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116, publikovaného pod č. 2215/2011 Sb. NSS. Nutno dodat, že navrhovatel v zásadě nezpochybňuje otázky související s pravomocí a působností odpůrce k vydání napadeného územního opatření o stavební uzávěře. Ani soud nemá pochybnosti o těchto otázkách a odkazuje rovněž na bod 53. a násl. tohoto rozsudku.
63. Co se týká třetího kroku předmětného algoritmu, tedy problematiky vydání opatření obecné povahy zákonem stanoveným způsobem (procesní otázky), nezpochybňuje navrhovatel, že by došlo např. k pochybení ve vztahu k doručení, oznámení a účinnosti předmětného územního opatření o stavební uzávěře, že by dotčené subjekty byly zbaveny možnosti podávat námitky apod. V tomto směru proto soud považuje dané opatření obecné povahy za bezvadné.
64. Navrhovatel tu tak formuloval v podstatě pouze dvě připomínky, přičemž jedna se týká toho, zda byly splněny podmínky pro vydání daného opatření obecné povahy a jedna toho, zda byly osloveny relevantní dotčené orgány.
65. Soud tak konstatuje, že navrhovatel v návrhu hovořil o tom, že nebyly splněny podmínky pro vydání územního opatření o stavební uzávěře dle § 97 odst. 1 stavebního zákona, neboť jednou z podmínek jeho vydání je existence schváleného zadání územního plánu. Tuto námitku by v této formě s ohledem na znění § 97 odst. 1 stavebního zákona nemohl zdejší soud považovat za důvodnou. Dle tohoto ustanovení (jeho věty první) totiž „[ú]zemní opatření o stavební uzávěře, které se vydává jako opatření obecné povahy podle správního řádu, omezuje nebo zakazuje v nezbytném rozsahu stavební činnost ve vymezeném území, pokud by mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované územně plánovací dokumentace, jestliže bylo rozhodnuto o jejím pořízení nebo o pořízení její změny, nebo podle jiného rozhodnutí či opatření v území, jímž se upravuje využití území“. V dané věci sice nebylo rozhodnuto o pořízení územně plánovací dokumentace (územního plánu), avšak Zastupitelstvo obce Jalubí rozhodlo o pořízení změny územně plánovací

dokumentace (tedy Územního plánu) – viz usnesení Zastupitelstva obce Jalubí ze dne 25. 10. 2017, č. 7/5/2017, a v něm zmíněná změna č. 2 Územního plánu. V tomto směru se tedy jeví, že postup odpůrce je možné považovat přípustný a odpůrce k němu za daných podmínek byl oprávněn.

66. Je však třeba vzít v potaz, že navrhovatel v doplnění návrhu ze dne 29. 7. 2020, který představuje rovněž reakci na odpůrcovu repliku doručenou soudu dne 15. 7. 2020, uvedl, že nyní přezkoumávané územní opatření o stavební uzávěře neodpovídá obsahu usnesení Zastupitelstva obce Jalubí ze dne 25. 10. 2017, č. 7/5/2017, resp. není tímto usnesením kryto (viz bod 30. tohoto rozsudku). Předmětné usnesení (viz také bod 43. tohoto rozsudku) totiž zní: *„Zastupitelstvo obce Jalubí po projednání, v souladu s ustanovením zákona č. 128/2000 Sb., o obcích ve znění pozdějších předpisů a dle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění, ve smyslu ustanovení 55, odst. 3 schvaluje pořízení změny č. 2 ÚP Jalubí, obsah změny bude vycházet ze schváleného opatření obecné povahy č. 1/2017 (viz příloha č. 1 a 2).“* (zvýraznění doplněno)
67. K tomu soud uvádí, že Zastupitelstvo obce Jalubí tak vázalo obsah změny č. 2 Územního plánu Jalubí na obsah opatření obecné povahy – územního opatření o stavební uzávěře č. 1/2017 (vyvěšeno na úřední desce dne 22. 12. 2017 a sňato dne 2. 1. 2018). Toto územní opatření však stanovilo stavební uzávěru pouze pro lokality „Pod kostelem“ a „U školy“, tedy lokality jiné, než které jsou dotčeny nyní napadeným územním opatřením o stavební uzávěře a do těchto lokalit nespádají navrhovatelovy pozemky (viz dokazování v rámci bodu 44. tohoto rozsudku, kdy z grafické části územního plánu obce vyplývá, že lokality „Pod kostelem“ a „U školy“ se liší od lokality „Zelnice“, kde se nacházejí navrhovatelovy pozemky; těmto závěrům odpovídají i přílohy č. 1 a 2 k příslušným usnesením Zastupitelstva obce Jalubí ze dne 25. 10. 2017 a 21. 12. 2017 – k tomu viz opět dokazování v rámci bodu 44. tohoto rozsudku). „Mandát“ odpůrce pro formulování následných územních opatření o stavební uzávěře tak (s dále uvedenými výhradami) odpovídal jen rozsahu opatření obecné povahy č. 1/2017 (jímž byl ovšem fakticky konzumován); tím byl i definován prostor, v němž se v rámci podmínek stanovených § 97 odst. 1 stavebního zákona mohl odpůrce teoreticky pohybovat. Nyní však byl takto vymezený prostor překročen a za daných podmínek se soud domnívá, že odpůrce nemohl v souladu se zákonnými podmínkami dle § 97 odst. 1 stavebního zákona přijmout územní opatření o stavební uzávěře pro jiné lokality, než jaké byly vymezeny ve zmíněném opatření obecné povahy č. 1/2017 ve vazbě na usnesení Zastupitelstva obce Jalubí ze dne 25. 10. 2017, č. 7/5/2017.
68. Krajský soud v Brně tak shrnuje, že i na základě zmíněného dokazování provedeného při ústním jednání má za to, že usnesení Zastupitelstva obce Jalubí ze dne 25. 10. 2017, č. 7/5/2017, ve vazbě na usnesení Zastupitelstva obce Jalubí ze dne 25. 10. 2017, č. 6/5/2017, odkazovalo na dokument označený jako *„Opatření obecné povahy obce Jalubí ve věci stanovení stavební uzávěry“* (vyvěšen byl dne 30. 10. 2017 a sňat dne 15. 11. 2017), který se i ve světle vyjádření odpůrce ze dne 16. 9. 2020 ukázal ve skutečnosti být návrhem příslušného opatření obecné povahy. Samotné opatření obecné povahy č. 1/2017 bylo přijato usnesením Zastupitelstva obce Jalubí ze dne 21. 12. 2017, č. 12/6/2017 (byť ve svém textu odkazuje na usnesení ze dne 21. 12. 2017, č. 13/6/2017). Toto opatření obecné povahy se dle textové i grafické části (přílohy č. 1 a 2) týká toliko lokalit „Pod kostelem“ a

„U školy“, přičemž ani jedna z nich nezahrnuje pozemky, které jsou předmětem regulace nyní přezkoumávaného územního opatření o stavební uzávěře.

69. Navíc si lze povšimnout, že opatření obecné povahy č. 1/2017 (územní opatření o stavební uzávěře) vydalo Zastupitelstvo obce Jalubí s nesprávným odkazem na svou příslušnost dle § 6 odst. 5 písm. c) stavebního zákona, dle kterého zastupitelstvo obce „*vydává v samostatné působnosti územní plán*“. K přijetí takového aktu – územního opatření o stavební uzávěře – však byla příslušným orgánem Rada obce Jalubí – viz § 6 odst. 6 písm. c) ve spojení s § 98 odst. 1 stavebního zákona (srov. bod 54. tohoto rozsudku); zastupitelstvo obce se ovšem zřejmě (a mylně) domnívalo, že vydání územního opatření o stavební uzávěře spadá pod oblast vydávání územních plánů dle § 6 odst. 5 písm. c) stavebního zákona. To je další důvod, pro který je třeba nyní napadené opatření obecné povahy považovat za problematické. Nejenže jde nad rámec prostoru vymezeného, a jak již bylo řečeno, i konzumovaného opatřením obecné povahy č. 1/2017, ale opírá se také o akt přijatý nepřislušným orgánem.
70. Nadto došlo k poněkud nevhodnému „zacyklení“ celé věci, kdy obsah a rozsah změny Územního plánu byl učiněn odvislým od obsahu (dne 25. 10. 2017, kdy bylo přijato usnesení zastupitelstva č. 7/5/2017) dosud nevydaného opatření obecné povahy č. 1/2017, přičemž sama možnost vydání tohoto opatření obecné povahy se odvíjela právě od daného rozhodnutí zastupitelstva o změně územně plánovací dokumentace. Jinak pojato je rovněž možné říci, že rozhodnutí o změně územně plánovací dokumentace [příslušnost zastupitelstva obce v samostatné působnosti – 6 odst. 5 písm. c) stavebního zákona], jakož i jeho obsah, bylo učiněno závislým na obsahu dosud nejistého územního opatření o stavební uzávěře [příslušnost rady obce v přenesené působnosti – § 6 odst. 6 písm. c) ve spojení s § 98 odst. 1 stavebního zákona], popř. že v důsledku toho obsah rozhodnutí o změně územně plánovací dokumentace vychází primárně z územního opatření o stavební uzávěře (jehož deficitů již byly uvedeny), které si takto, v podstatě autonomně, diktuje své vlastní limity (to soud uvádí i při vědomí usnesení Zastupitelstva obce Jalubí ze dne 25. 10. 2017, č. 6/5/2017, jímž zastupitelstvo schválilo „*návrh opatření obecné povahy o stavební uzávěře č. 1/2017 vymezené návrhem opatření včetně grafické přílohy*“); stranou pak soud pro zjednodušení nechává další shora zmíněné okolnosti spočívající ve vazbě opatření obecné povahy spíše na usnesení Zastupitelstva obce Jalubí ze dne 21. 12. 2017, č. 12/6/2017, než na usnesení ze dne 25. 10. 2017, č. 7/5/2017, a č. 6/5/2017.
71. K výše uvedenému soud dodává, že se nedomnívá, že by námitka týkající se nesouladu napadeného územního opatření o stavební uzávěře s usnesení Zastupitelstva obce Jalubí ze dne 25. 10. 2017, č. 7/5/2017 (v souvislosti s opatřením obecné povahy č. 1/2017), byla opožděná ve smyslu § 101b odst. 2 věty druhé s. ř. s., dle které „[o]bsahuje-li návrh tyto náležitosti [mj. návrhové body dle § 101b odst. 2 věty první s. ř. s.], nelze již v dalším řízení návrh rozšiřovat na dosud nenapadené části opatření obecné povahy nebo jej rozšiřovat o další návrhové body“. Jádro této námítky se totiž nachází již v samotném návrhu, který obsahoval tvrzení o rozporu územního opatření o stavební uzávěře s § 97 odst. 1 stavebního zákona, přičemž dále byla daná námitka v intencích této argumentace precizována v reakci a s ohledem na argumentaci odpůrce obsaženou ve vyjádření k návrhu ze dne 15. 7. 2020 (srov. Černín, K. In: Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2019, s. 880: „*Rozhojňovat již uplatněnou návrhovou argumentaci v dalších podáních soudu samozřejmě přípustné je, a zejména v replice na vyjádření*

odpůrce je to i celkem obvyklé. Není však možné po podání návrhu, příp. po odstranění jeho vad, snášet další, zcela nové a dosud vůbec neuplatněné, důvody pro zrušení napadeného opatření obecné povahy [...]").

72. Již z výše uvedeného důvodu považuje Krajský soud v Brně napadené opatření obecné povahy za nezákonné. Pro jeho přijetí neexistovala dostatečná opora v aktu, od něhož se měla odvíjet, tedy v rozhodnutí o pořízení změny územně plánovací dokumentace ve smyslu § 97 odst. 1 stavebního zákona. Předmětné územní opatření o stavební uzávěře tak šlo nad rámec tohoto rozhodnutí Zastupitelstva obce Jalubí a dostalo se tak mimo výšeč otázek, které měly být při této změně územně plánovací dokumentace řešeny (jak ovšem plyne ze shora uvedeného, je vůbec otázkou, zda tu, mj. v důsledku popsaných vad opatření obecné povahy č. 1/2017, nějaký obsah rozhodnutí o pořízení změny územně plánovací dokumentace existuje), resp. nemá oporu v konkrétním rozhodnutí o pořízení změny územně plánovací dokumentace, které by se k němu skutečně a konkrétně vztahovalo (rozhodnutí o pořízení změny územně plánovací dokumentace se tak ve stávající podobě k napadenému opatření obecné povahy v podstatě nevztahuje). Nesplnilo tak podmínku a požadavek (minimalizace zásahu) dle § 97 odst. 1 stavebního zákona, dle kterého územní opatření o stavební uzávěře *„omezuje nebo zakazuje v nezbytném rozsahu stavební činnost ve vymezeném území, pokud by mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované územně plánovací dokumentace“* (zvýraznění doplněno). Soud se však pro úplnost níže vypořádává i dalšími námitkami navrhovatele, a to zejména v tom směru, zda v nich uvedené vady samy o sobě mohly představovat takovou vadu předmětného územního opatření o stavební uzávěře, která by vedla k závěru o jeho nezákonnosti a potřebě jeho zrušení.
73. Lze přitom souhlasit s navrhovatelem, že v odůvodnění předmětného opatření obecné povahy není uvedeno, že by jeho návrh byl písemně projednán s dotčenými orgány a tyto vydaly souhlasné stanovisko. K tomu lze ovšem dodat dvojí: Jednak správní řád ani stavební zákon explicitně nepředpokládá, že by taková skutečnost měla být v opatření obecné povahy uvedena, a jednak, a to považuje soud v dané věci za klíčové, žádný z oslovených dotčených orgánů neuvedl své „stanovisko“. Proto lze akceptovat sdělení odpůrce k návrhu, dle něhož se ve smyslu § 98 odst. 2 stavebního zákona návrh územního opatření o stavební uzávěře písemně projednává s dotčenými orgány, které mohou uplatnit svá stanoviska do 30 dnů ode dne obdržení návrhu s tím, že k později uplatněným stanoviskům se nepřihlíží. Předmětný návrh byl jednotlivě doručován dotčeným orgánům, přičemž žádný z nich stanovisko k návrhu územního opatření o stavební uzávěře neuplatnil (v tomto směru soud uvádí, že z doručenek ze dne 14. 3. 2019 ověřil, že návrh předmětného opatření obecné povahy byl doručován Krajské hygienické stanici Zlínského kraje se sídlem ve Zlíně, městu Uherské Hradiště a městu Staré město a dva z dotčených orgánů dokonce výslovně potvrdily, že měly možnost se k návrhu vyjádřit, přičemž nevznesly žádné námitky – viz dokazování v rámci bodu 45. tohoto rozsudku). K tomu tedy soud uvádí, že za daného stavu by ani případná formální zmínka v napadeném opatření obecné povahy o stanoviscích dotčených orgánů na věci nic neměnila a nelze tak ani konstatovat, že by absence takové pasáže odůvodnění zasahovala do navrhovatelových práv.
74. Zde je možné pro úplnost opět doplnit dvojí, byť částečně nad rámec věci, neboť navrhovatel takové námitky nevznesl zcela přímo:

1) Dle § 172 odst. 1 správního řádu platí, že „[n]ávrh opatření obecné povahy s odůvodněním správní orgán po projednání s dotčenými orgány uvedenými v § 136 doručí veřejnou vyhláškou“; obdobné stanoví i § 98 odst. 2 stavebního zákona (*lex specialis*) přímo k problematice územního opatření o stavební uzávěře („*Návrh územního opatření o stavební uzávěře nebo územního opatření o asanaci území se písemně projednává s dotčenými orgány, které mohou uplatnit svá stanoviska do 30 dnů ode dne obdržení návrhu.*“). V § 98 odst. 2 stavebního zákona není určena posloupnost jednotlivých úkonů správního orgánu, současně však toto ustanovení explicitně ani svým obsahem nevylučuje aplikaci § 172 odst. 1 správního řádu. Lze tak dovodit, že i návrh územního opatření o stavební uzávěře by měl být nejprve projednán a dohodnut s dotčenými orgány, v souladu s tím upraven a teprve posléze zveřejněn a dotčené osoby vyzvány k podání připomínek či námitek. Dle soudu tedy v řízení o vydání opatření obecné povahy došlo k vadě, která spočívá v tom, že zveřejněn byl toliko návrh opatření obecné povahy předtím, než byl návrh projednán, resp. dohodnut s dotčenými orgány. S ohledem na konkrétní okolnosti věci, kdy dotčené orgány žádná stanoviska neuplatnily, však taková vada, i kdyby ji navrhovatel výslovně namítal, nemohla sama o sobě vést ke zrušení daného opatření obecné povahy; uvedená skutečnost se nijak nedotkla podoby stavební uzávěry na pozemcích navrhovatele, tedy jej nikterak nezkrátila na možnosti uplatňovat v řízení o vydání opatření obecné povahy jeho procesní práva k ochraně práv hmotných (shodně a v podrobnostech viz body 47. a 48. rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2018, č. j. 50 A 11/2017-290). Jak však vyplývá z předchozího bodu tohoto rozsudku (bod 73.), případné uvedení výsledku projednání s dotčenými orgány v napadeném územním opatření (či v jeho návrhu, a to *ex ante*) by nebylo na závadu, spíše naopak, neboť by oprávněným osobám (mj. i navrhovateli) nemusely vznikat pochyby, které nyní navrhovatel také formuloval.

2) Z obsahu správního spisu se podává, že návrh daného územního opatření neschválil odpůrce, nýbrž Zastupitelstvo obce Jalubí. K tomu lze uvést, že žádné ustanovení správního řádu ani stavebního zákona nepředepisuje, aby byl návrh opatření obecné povahy radou obce schválen; samotné opatření obecné povahy není v tomto smyslu např. nicotným správním aktem, neboť jeho vydání schválil odpůrce, který k tomu disponoval pravomocí, usnesením ze dne 30. 4. 2019 (viz zápis č. 10/2019). Ani případná vada v procesu přijímání daného územního opatření o stavební uzávěře v konkrétním případě neovlivnila výslednou podobu opatření obecné povahy, a tedy ani jeho zákonnost (shodně opět viz rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2018, č. j. 50 A 11/2017-290, bod 46.). Daná námitka, kterou ovšem navrhovatel dával do ne zcela jasného kontextu s § 99 odst. 3 stavebního zákona, tedy nevede ke zrušení napadeného opatření obecné povahy.

VI. 2. b) Obsahový soulad opatření obecné povahy se zákonem a se zásadou proporcionality; přezkoumatelnost

75. Navrhovatel dále namítal zejména to, že předmětné opatření obecné povahy zasahuje do jeho hmotných – majetkových – práv (možnost využití dotčených pozemků dle jeho představ), přičemž (zjednodušeně řečeno) není zřejmé, proč vlastně odpůrce k přijetí územního opatření o stavební uzávěře přistoupil, přičemž se nevypořádal ani s námitkami navrhovatelovými, ani s námitkami jiných osob (v podstatě stejnou argumentaci uplatnily i osoby zúčastněné na řízení, soud se jí proto zabývá v rámci vypořádání navrhovatelových námitek).

76. Uvedené námitky se tedy týkají převážně pátého kroku algoritmu a méně čtvrté fáze algoritmu, tedy souladu opatření obecné povahy se zákonem, rozuměj hmotněprávními předpisy. Tento čtvrtý krok však velmi úzce souvisí se samotnou problematikou proporcionality, proto se soud danými námitkami zabývá ve vzájemné souvislosti; dané otázky nelze od sebe uměle oddělovat (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116, bod 30.).
77. V tomto směru výsledná podoba předmětného opatření obecné povahy soudu v podstatě jakýkoli přezkum znemožňuje:
78. Dle § 172 odst. 5 správního řádu platí mj. to, že „[v]lastníci nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, nebo, určí-li tak správní orgán, i jiné osoby, jejichž oprávněné zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, mohou podat proti návrhu opatření obecné povahy písemné odůvodněné námitky ke správnímu orgánu ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho zveřejnění. Zmeškání úkonu nelze prominout. O námitkách rozhoduje správní orgán, který opatření obecné povahy vydává. Jestliže by vyřízení námítky vedlo k řešení, které přímo ovlivní oprávněné zájmy některé osoby jiným způsobem než návrh opatření obecné povahy, a není-li změna zjevně též v její prospěch, zjistí správní orgán její stanovisko. Rozhodnutí o námitkách, které musí obsahovat vlastní odůvodnění, se uvede jako součást odůvodnění opatření obecné povahy (§ 173 odst. 1).“
79. Jak vyplývá z výše uvedeného, námitky v souladu se zákonem, což nesporně ani odpůrce, navrhovatel vznesl (učinily tak i další osoby) – v případě navrhovatele viz námitky ze dne 29. 3. 2019, které navrhovatel adresoval jak odpůrci, tak i (nepříslušnému) Městskému úřadu Staré Město. V nich navrhovatel, byť kusým způsobem, uvedl, že stavební uzávěra mu znemožňuje užívání (zhodnocení) majetku, narušuje jeho podnikatelský záměr, za jehož účelem konkrétní pozemky koupil, což vede k znehodnocení těchto pozemků a navrhovatelově ekonomické ztrátě (obdobné, byť ještě stručnější, námitky vznesly i další již zmíněné osoby – vlastníci pozemků, jichž se stavební uzávěra dotýká).
80. Soud nemůže v žádném případě považovat za dostatečné vypořádání námitek, které je obsaženo v předmětném opatření o stavební uzávěře, a to sice, že „[n]ámitkám dotčených vlastníků pozemků *Salvage-UH s.r.o., M. D., R. P., T. B., Ing. D. B. se nevýhovuje*“.
81. Soud v této souvislosti odkazuje např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010-169, publikovaný pod č. 2266/2011 Sb. NSS, dle kterého „[j]estliže je rozhodnutí o námitkách minimálně z formálního hlediska správním rozhodnutím, které musí dle § 172 odst. 5 správního řádu obsahovat vlastní odůvodnění, je třeba na odůvodnění rozhodnutí o námitkách klást stejné požadavky jako v případě jiných správních rozhodnutí (§ 68 odst. 3 správního řádu). V první řadě se jedná o požadavek přezkoumatelnosti rozhodnutí. Funkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a nepochybně i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost. (...) [V] odůvodnění správního rozhodnutí je nutno uvést: (i) důvody výroku rozhodnutí, (ii) podklady pro jeho vydání, (iii) úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů pro rozhodnutí a při výkladu právních předpisů a (iv) informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků řízení a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí (z odůvodnění rozhodnutí musí být mj. seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka řízení

za liché, mylné anebo vyvrácené, proč považuje skutečnosti přdestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené).‘ (rozsudek NSS ze dne 23. 7. 2009, čj. 9 As 71/2008 - 109 ve věci ENERGOAQUA, a.s., shodně rozsudek ze dne 24. 6. 2010, čj. 9 As 66/2009 - 46). Ostatně stejné požadavky jsou kladeny i na odůvodnění opatření obecné povahy jako takového (rozsudek NSS ze dne 16. 12. 2008, čj. 1 Ao 3/2008 - 136 ve věci vymezení zastavitelného území obce Slapy, publ. pod č. 1795/2009 Sb. NSS).“

82. V daném kontextu tedy zdejší soud uvádí, že citované odůvodnění rozhodnutí o námitkách nemohlo obstát pro naprostou nepřezkoumatelnost – jeho přítomnost v napadaném aktu je toliko formální. Nebyl tak dán ani prostor se tak věcně zabývat též otázkou, zda je předmětné opatření obecné povahy v souladu se zásadou proporcionality (vážení veřejného zájmu na straně jedné a zájmů konkrétních osob, včetně navrhovatele, na straně druhé). K tomu přispívá také to, že ani odůvodnění samotného územního opatření o stavební uzávěře do věci v zásadě nevnaší více světla. Toto odůvodnění se omezuje v podstatě na pomyslné čtyři body. V prvním se obecně uvádí účel stavební uzávěry dle § 97 odst. 1 stavebního zákona. Ve druhém se konstatuje, že Rada obce Jalubí vydává stavební uzávěru mj. na základě poznatků vyplývajících ze Zprávy o uplatňování územního plánu Jalubí ze dne 11. 3. 2013, dle které „[p]locha TO 48 určená pro odpadové hospodářství není využita, ani není aktuálně zapotřebí, neboť obec má sběrný dvůr ve stabilizovaných plochách výroby“, přičemž, jak dané území opatření pokračuje, „[n]a ukládání, třídění a likvidaci všech komodit odpadů má obec vytvořeny podmínky případně uzavřeny smluvní vztahy s organizacemi oprávněnými nakládáním s odpady“. Dle třetího bodu pak „[r]ozvojové plochy v lokalitě V 49 nebyly od jejich vymezení územním plánem, schváleným 22.12.2009, doposud dotčeny a využity“. Čtvrtý bod hovoří o tom, že: „Cílem opatření je vymezit plochy pro občanskou vybavenost, které jsou v zastavitelném území obce nedostatečné a jsou pro trvale udržitelný rozvoj nepostradatelné. Z toho důvodu přistupuje zastupitelstvo obce Jalubí k tomuto návrhu jako opatření pro pořizovanou změnu č.2 Územního plánu obce Jalubí.“
83. K věci tak soud dodává, že zmíněný první bod odůvodnění neříká nic ke konkrétní potřebě, která má být stavební uzávěrou sledována, a která může kolidovat se zájmy dotčených osob (tyto konkrétní potřeby a celkové okolnosti věci, o nichž např. hovořil starosta obce při ústním jednání před soudem, z textu předmětného opatření obecné povahy nevyplývají a nelze je bez dalšího dovodit ani z jeho celkového kontextu – viz bod 41. tohoto rozsudku; své místo tyto skutečnosti měly právě v odůvodnění opatření obecné povahy a v rozhodnutí o námitkách). Vztah k navrhovatelovým (ani dalším) námitkám neobsahuje ani bod druhý a třetí. Čtvrtý bod pak nemá vazbu ani na vznesené námitky, ani na obsah správního spisu, z něhož by bylo možné dovozovat, zda je dán deklarovaný cíl a nakolik je tento cíl proporcionální (zajištění ploch pro občanskou vybavenost), a to ani např. ve vazbě na usnesení Zastupitelstva obce Jalubí ze dne 25. 10. 2017, č. 7/5/2017, které je ve vztahu k záměru porizení změny č. 2 Územního plánu zcela povšechné [k tomu však viz závěry soudu uvedené v části IV. 2. a) tohoto rozsudku; soud se ohledem na absenci příslušných podkladů ve správním spise také blíže nevěnoval otázce, k jakým možným účelům obec zamýšlí dotčené pozemky využít – srov. argumentace navrhovatele]. Žádný z uvedených bodů (důvodů) tak by tak neumožňoval přezkoumat proporcionalitu zvoleného řešení, a do značné míry je deficitní i z hlediska odůvodnění samotného opatření obecné povahy (pouze na okraj pak soud zmiňuje, že zřejmě v důsledku nepozornosti se

v daném územním opatření hovoří o návrhu a vůli zastupitelstva obce, nikoli o vůli a sledovaných zájmech odpůrce, jakožto orgánu kompetentního k vydání předmětného územního opatření – viz citace v předchozím odstavci).

84. Z výše uvedených důvodů považuje soud, alespoň nyní, za irelevantní, zda navrhovatel podal žádost o příslušné stavební povolení až poté, co byl návrh územního opatření o stavební uzávěře vyvěšen, popř. že navrhovatel po celou dobu platnosti Územního plánu nevyužil možnosti realizovat svůj záměr (proto soud ani neprováděl odpůrcem navržený důkaz v podobě spisu Městského úřadu Staré Město, odboru stavebního úřadu a územního plánování sp. zn. SÚ/01602/2019/Ho). Tyto otázky mohly být eventuálně relevantní při posuzování proporcionality odpůrcem zvoleného řešení (a z tohoto hlediska i odpůrcem tvrzené nepoctivosti navrhovatelova záměru); k tomu je však primárně příslušný odpůrce a tuto problematiku není možné řešit ve vyjádření k návrhu či v samotném řízení před soudem. Na druhou stranu však nepovažuje soud za důvodnou navrhovatelovu námitku, že výjimky ze zákazů a omezení stanovených stavební uzávěrou mělo povolovat zastupitelstvo obce; tato formulace totiž objevuje jen v návrhu územního opatření o stavební uzávěře, nikoli v tomto opatření samotném, kde se již v souladu se zákonem (viz čl. 4 napadeného opatření obecné povahy) hovoří o tom, že pro povolování výjimek je příslušný odpůrce (tedy rada obce).
85. K předchozímu odstavci soud doplňuje, že i další námitky, které odpůrce formuloval [existence veřejného zájmu na přijetí předmětné regulace, (ne)existence práva na zachování dosavadního využití pozemku apod.], měly být předmětem posuzování primárně v rámci odůvodnění napadeného opatření obecné povahy a rozhodnutí o námitkách jednotlivých dotčených osob [z obdobných důvodů tak nyní soud nepovažoval za rozhodné koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Uherské Hradiště ze dne 10. 6. 2019, č. j. MUUH-SŽP/31496/2019/Bu (viz bod 43. tohoto rozsudku), neboť zhodnocení jeho významu mělo být eventuálně provedeno primárně v rámci procesu přijímání napadeného opatření obecné povahy]. Proto soud nepovažoval ve věci za podstatné, že nyní, v řízení před soudem, odpůrce podporuje svou tezi o existenci jím specifikovaného veřejného zájmu např. shora zmiňovanou peticí občanů obce Jalubí, popř. že v obecné rovině prokazuje, že orgány obce Jalubí, včetně starosty obce, sledují legitimní veřejné zájmy a starají se o řádné udržování a rozvoj obce (viz např. tisková zpráva Svazu měst a obcí České republiky, dle níž byla výrazně oceněna práce starosty obce, pana Ing. K. M.), či odkaz na příslušnou zprávu Ministerstva financí). Související odpůrcem nadnesené řešení problematiky § 102 stavebního zákona pak nemá místo v řízení před správními soudy a nelze jím paušálně vypořádávat nedostatky územních opatření o stavební uzávěře; otázka nyní řešená před Krajským soudem v Brně a předmět regulace dle § 102 stavebního zákona se mívá.
86. Krajský soud v Brně však dodává, že primární důvody pro zrušení napadeného územního opatření o stavební uzávěře uvedl již v části IV. 2. a) tohoto rozsudku. Nicméně i kdyby jich nebylo, tak by soud považoval předmětné opatření obecné povahy za nezákonné s ohledem na důvody uvedené v části VI. 2. b) rozsudku.
87. Pokud jde o problematiku osob zúčastněných na řízení, jak ji nadnesl odpůrce, neshledával soud žádných důvodů pro to, aby s danými osobami jakožto s osobami zúčastněnými na řízení nejednal. Pojetí odpůrce totiž považuje soud z pohledu materiální podmínky

(dotčení na právech a povinnostech) za značně zužující a z pohledu formální podmínky (oznámení o zájmu uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení) za výrazně formalistické. Jak totiž vyplývá ze soudní praxe i za nauky, „[o]kruh potenciálních osob zúčastněných na řízení může též plynout ze specifík toho kterého soudního řízení. Kupříkladu při přezkumu územních plánů coby opatření obecné povahy mohou být teoreticky osobami zúčastněnými na řízení všechny osoby s věcnými právy k nemovitostem v řešených plochách“ (Pospíšil, P. § 34 [Osoby zúčastněné na řízení]. In: Blažek, T. a kol. Soudní řád správní. 3. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, on-line komentář). U daných osob přitom má soud za ověřené, a odpůrce to nijak nezpochybňuje, že jsou vlastníky pozemků v ploše dotčené napadeným opatřením obecné povahy. Za bezvýznamné pak v tomto ohledu z hlediska postavení osob zúčastněných na řízení považuje to, zda a jakou aktivitu tyto osoby projevovaly v rámci procesu přijímání napadeného opatření obecné povahy, či zda v minulosti avizovaly např. záměr dotčené pozemky zastavět apod.

88. Jde-li o formální podmínku účasti na řízení, konstatuje soud, že specifikované osoby zúčastněné na řízení použily formulaci „v souladu s Vaší výzvou Vám sdělujeme, že na základě ustanovení § 34 odst. 1 s.ř.s., jsem osoba zúčastněná na řízení, z důvodu dotčení mých majetkových práv na základě vydání napadeného opatření obecné povahy. V souladu s ustanovením § 34 odst. 3 s.ř.s. Vám předkládám níže uvedené stanovisko: Osoba zúčastněná na řízení je přesvědčena [...]“. Z čistě formalistického hlediska by tedy snad bylo možné tvrdit, že uvedené osoby naprosto výslovně neuvedly, slovy § 34 odst. 1 s. ř. s., že „budou v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat“, nicméně tato jejich vůle je dle názoru soudu, s ohledem na formulace, které použily, z věcného hlediska zcela nezpochybnitelná. Soud také v reakci na argumentaci odpůrce doplňuje, že z recentní judikatury se podává, že „[v] řízení o zrušení opatření obecné povahy se tak neužije § 34 odst. 4 s. ř. s. V těchto řízeních tak soud vůbec nevydává usnesení o tom, že osoba domáhající se práv osoby zúčastněné na řízení takovou osobou není. V takovém případě soud s osobou, o které má za to, že nesplnila podmínky pro to, aby byla považována za osobu zúčastněnou na řízení, pouze nejedná, aniž by o tom formálně rozhodoval. Je však vhodné ji o takovém postupu alespoň informovat neformálním přípisem“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2020, č. j. 8 As 350/2019-34).
89. Krajský soud závěrem také doplňuje, a to i v návaznosti na již shora uvedené závěry, že z hlediska podaného návrhu považoval za irelevantní odpůrcovu argumentaci tím, že obec Jalubí plní své úkoly řádně, její starosta je výborně hodnocený a obci nelze vytýkat drobná formální pochybení. Soud s ohledem na předmět nynějšího řízení nezaujímá žádné stanovisko k tomu, jak obec Jalubí a její orgány obecně plní své funkce. Z pohledu přezkoumávaného aktu to totiž není podstatné – soud neposuzuje celkovou činnost obce a jejích orgánů, nýbrž konkrétní akt. Pochybení, která přitom shora konstatoval, nelze, při veškerém a zde zdůrazněném pochopení pro složitost postavení malých obcí, považovat za „občasné drobné překlepy“, jak uvádí odpůrce. Nejen proto nemohl soud v kontextu konkrétních okolností případu vyslyšet, s odpůrcem požadovaným cílem a výsledkem, ani odpůrcův apel na dodržování zásady proporcionality a zdrženlivosti při soudním přezkumu (dle názoru soudu se tak i proto nyní neuplatní závěry uváděné v odpůrcem zmiňovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2016, č. j. 8 As 2/2016-56); k tomu přistupuje, že zdrženlivost soudu je legitimně dána při přezkumu opatření obecné

povahy zejména v situaci, kdy je dotčeno např. právo obce na samosprávu (srov. kupř. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2011, č. j. 6 Ao 5/2011-43), tento faktor však nyní není přímo dán, neboť územní opatření o stavební uzávěře je otázkou výkonu přenesené (nikoli samostatné) působnosti.

VII. Závěr a náklady řízení

90. Po přezkoumání napadeného opatření obecné povahy soud, z výše uvedených důvodů, dospěl k závěru, že návrh je důvodný a předmětné opatření obecné povahy dle § 101d odst. 2 s. ř. s. jako celek zrušil, a to způsobem uvedeným ve výroku I. tohoto rozsudku.
91. Obecně soud dodává, že pokud bude odpůrce vydávat další opatření obecné povahy obdobného charakteru, je třeba, aby tak učinil v souladu s řádným rozhodnutím o pořízení změny územně plánovací dokumentace (viz body 66. a násl. tohoto rozsudku). Stejně tak by bylo třeba se řádně vypořádat s námitkami oprávněných osob; řádného odůvodnění si žádá nejen vypořádání těchto námitek, ale v jejich kontextu také samotné opatření obecné povahy, a to tak, aby důvody pro jeho přijetí byly seznatelné minimálně z obsahu správního spisu. To Krajský soud v Brně uvádí při plném respektování závěrů rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 29. 7. 2014, č. j. 50 A 6/2014-74, dle kterých funkcí územního opatření o stavební uzávěře je zastavení stavební činnosti v území, pro které obec připravuje novou regulaci v podobě nové územně plánovací dokumentace (či její změny), do doby, než tato nová (změněná) dokumentace nabude účinnosti, přičemž při přezkumu územního opatření o stavební uzávěře soud zkoumá pouze naplnění zákonných požadavků na jeho vydání a nezkoumá důvody, které obec vedou k přípravě nové územně plánovací dokumentace, byť by vůči nim navrhovatel vznášel sebepádnější námitky (soud se tedy nezabývá důvody, které vedou obec ke změně územně plánovací dokumentace, musí však zkoumat mj. to, zda je řešení zvolené v samotném územním opatření proporcionální a v tomto směru i přezkoumatelné).
92. K uvedenému soud dodává, že si je vědom toho, že posuzování přiměřenosti regulace u daného typu opatření obecné povahy je poněkud užší než u opatření obecné povahy jiných typů (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 23. 10. 2015, č. j. 59 A 5/2015-91; byť byl tento rozsudek zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 3. 2016, č. j. 2 As 301/2015-37, zrušovací důvody se váží primárně k jiným skutečnostem a závěrům citovaného rozsudku Krajského soudu v Plzni). Přesto, např. z prostorového hlediska, je třeba sledovat, zda rozsah stavební uzávěry konvenuje s rozsahem plochy, ve vztahu ke které je nově zvažována změna regulace [viz rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 29. 7. 2014, č. j. 50 A 6/2014-74; v tomto smyslu závěry uvedené v části VI. 2. a) nynějšího rozsudku Krajského soudu v Brně]. I přes skutečnost, že zpracování územního plánu od jeho zadání až po schválení (podobně jako u změny územního plánu) je poměrně dlouhodobý dynamický proces, v jehož průběhu může docházet ke větším či menším změnám v uvažovaném řešení, je třeba i u stavební uzávěry příslušný „záměr“ změny územně plánovací dokumentace brát jako referenční kritérium pro posouzení potřeby vydat právě územní opatření o stavební uzávěře, resp. jeho konkrétně zvolné podoby (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2009, č. j. 8 Ao 1/2009-142, publikovaný pod č. 1941/2009 Sb. NSS, dle kterého „[p]ři posuzování otázky, zda při přípravě územního plánu je třeba (a i možno) vydat územní opatření o stavební uzávěře, tedy

při úvaze zda je toto opatření zapotřebí, protože by mohlo dojít ke ztížení nebo znemožnění využití území podle připravované územní plánovací dokumentace, je nutno vycházet z aktuálního stavu této přípravy (z její fáze). Za situace, kdy bylo schváleno zadání územního plánu a nebyl dosud zpracován návrh tohoto plánu, je třeba vycházet především z tohoto zadání. Jestliže však již došlo k vypracování návrhu územního plánu, pokud obsahuje oproti zadání další regulativy, je nutno vycházet především z tohoto návrhu. To ovšem neznámá, že tento návrh pak musí být (v původním znění) vždy schválen zastupitelstvem. Tento orgán obce se musí vypořádat mj. se všemi námitkami a připomínkami.“ Je tedy třeba, aby byla dána možnost přezkoumat, zda územní i věcný rozsah stavební uzávěry je přiměřený sledovanému cíli (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2019, č. j. 1 As 454/2017-102). To však v daném případě prakticky nebylo možné (pokud se pomine již skutečnost, že předmět napadeného územního opatření o stavební uzávěře nedopovídá vymezení dle usnesení Zastupitelstva obce Jalubí ze dne 25. 10. 2017, č. 7/5/2017), neboť, jak již bylo řečeno, minimálně dle obsahu správního spisu není rozsah, povaha a důvody zamýšlené změny č. 2 Územního plánu nijak konkrétně vymezen (viz usnesení Zastupitelstva obce Jalubí ze dne 25. 10. 2017, č. 7/5/2017). Tento rozsudek přitom neznámá, že námitkám navrhovatele musí být při přijímání případného dalšího územního opatření o stavební uzávěře vyhověno; dané námitky však musí být řádně vypořádány, rozhodnutí o nich přezkoumatelné, a to i z hlediska naplnění principu proporcionality.

93. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
94. Navrhovatel dosáhl v řízení o žalobě plného úspěchu, a proto má právo na náhradu nákladů řízení vůči odpůrci. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že navrhovateli vznikly náklady za zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč. V tomto smyslu se při ústním jednání soudu vyjádřil i navrhovatel sám. K zaplacení částky 5 000 Kč stanovil soud žalovanému přiměřenou lhůtu.
95. Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Soud osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost neuložil, právo na náhradu nákladů tak tyto osoby nemají.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 22. září 2020

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu